

نگاهی به عملیات‌های ویژه براندازان در سال ۱۴۰۰

من تف می‌کنم پس هستم

براندازها شناخت دقیقی که از ملت و جمهوری اسلامی ایران دارند و به همین دلیل درست دست گذاشته‌اند بر پاشنه آشیل ایران یعنی دیر خندیدن. چون تقریباً همه میدانیم که ایرانیها دیر می‌خندند و اگر کسی بتواند آنها را بخنداند پیروز هر معرکه‌ای است. پس عجیب نیست اگر براندازها در کنار همه اقدامات سخت، در حوزه مبارزه نرم نیز دنبال خنداندن مردم و نظام باشند تا جمهوری اسلامی از خنده ساقط شود.

باید اعتراف کرد که این نقطه ضعف نظام است. شما فرض کنید جلو جمع خانواده، پدر را قلقلک دهی تا از خنده به خود بیچند! بعد از آن دیگر ابهتش مقابل اهل

و عیال شکسته و به راحتی با استکانش چای می‌خورند یا کنترل تلویزیون را تصاحب می‌کنند.

بر همین اساس، در ادامه مروری داشته ایم بر همه تلاشهای براندازان برای اسقاط نظام از طریق خنداندن:

عملیات دیگ وارونه

یکی از براندازان مشهور، در تئوتی از مردم خواست تا در شب ۲۲ بهمن با قاشق بر دیگ و قابلمه های خود بکوبند تا نظام ساقط شود. اما چرا؟

خب واضح است که دیگ و قابلمه در ایران نماد خانواده است. هر جا دیگ و قابلمه وجود داشته باشد یعنی خانواده وجود دارد. وارونه کردن قابلمه خالی و

با قاشق زدن برته آن یعنی خانواده ایرانی دارد از هم می‌پاشد. اما متأسفانه این قیام در وسط راه تحریف شد تا جایی که پسر ته‌تغاری خانواده از قابلمه به عنوان تنبیک استفاده کرد و ضرب گرفت و پدر خانواده هم مجبور شد با پیژامه وسط جمع برقصد. این حرکت مانع پراکندگی خانواده ایرانی شد.

باید اذعان داشت که از این سو، حکومت هم این مسئله را درست فهمیده و در برنامه‌های خانواده محور صداوسیما، بسیار هزینه می‌کند تا دیگ و قابلمه از فرهنگ کشور حذف نشود. حتی تخفیف‌های جذابی می‌گذارد و قابلمه ۵۰۰ هزار تومانی را ۴۹۹ هزار تومان تبلیغ می‌کند و به فروش می‌رساند.

عملیات من بی‌ناموسم

اقدام جنایتکارانه یک مرد علیه همسرش و قتل او، باعث شد تا جمعی از براندازان با راه انداختن هشتک من بی‌ناموسم، به مبارزه مدنی علیه جمهوری اسلامی دست بزنند.

براندازان در اینجا برای ساقط کردن نظام می‌خواستند از تکنیک غافلگیری استفاده کنند اما از قضا دست روی موضوعی گذاشتند که کوچکترین غافلگیری برای مخاطب نداشت. اینکه آنها بگویند بی‌ناموس هستم مثل این است که مثلاً آب بگویند من خیس هستم یا قند بگویند من شیرین هستم. به همین دلیل با راه افتادن این هشتک، مخاطبان هشتک دیگه چه خبر را راه انداختند.

عملیات لامپ‌ها را من روشن می‌کنم

این قیام که تکامل یافته جنبش اتو در سال ۸۸ است در سال ۱۴۰۰ همزمان با اوج پیک مصرف برق در کشور شکل گرفت. براندازان که در راه مبارزه علیه حکومت ایران با جان جنگیدند و حتی از ناموس خود می‌گذرند، اینبار از مال خود هم گذشتند و با روشن کردن همه لامپ‌های منزلشان تصمیم به سرنگونی نظام گرفتند اما حکومت با پیشدستی و توزیع لامپ کم‌مصرف مانع این خیزش بزرگ شد!

عملیات خانمان سوز

در این شیوه از مبارزه، خانم‌ها باید در واگن مردانه مترو حاضر می‌شدند. تا به نوعی، نه به تفکیک جنسیتی را فریاد بزنند. این عملیات نیز بدون دستیابی به پیروزی مد نظر براندازان متوقف شد چرا که اگرچه خانم‌ها به راحتی می‌توانستند جوراب‌های نانو مردانه‌ای که در واگن مردها فروخته می‌شود و اصلاً بونمی‌دهد را بخرند اما از آن طرف از تنوع بی‌نظیر اجناس فروشنده‌های